

Radioansprachen zur Pfarrwallfahrt nach Wien • Radijski nagovori o farnem romanju

Veröffentlicht • Objavljeno: 04.08.2024

Von Sonntag, 04.08.2024, bis Freitag, 09.08.2024, ist Pfarrvorsteher Mag. Michael Golavčnik im Radio für die geistlichen Gedanken zuständig; er spricht über die gemeinsame Pfarrwallfahrt der Neuhauser und Schwabegger Pfarren nach Wien. Die geistlichen Gedanken sind am Sonntag um 6:10 Uhr auf Radio Kärnten und an den Werktagen um 6:40 Uhr im slowenischen Programm von Radio Kärnten zu hören.

Od nedelje, 04.08.2024, do petka, 09.08.2024, bo imel farni predstojnik mag. Miha Golavčnik duhovno misel v slovenskem sporedu koroškega radija ORF. Govoril bo vsak dan (v nedeljo 6:10 uri) ob 6:40 uri o farnem romanju na Dunaj.

Hier wird für jeden Tag der Geistliche Gedanke veröffentlicht. • Tukaj objavljamo duhovno misel za vsak dan:

Gruppenfoto mit Dompfarrer Toni Faber • Skupinska slika z dunajskim stolnim župnikom. (Foto: Pfarrarchiv - Farni arhiv)

Nedelja, 04.08.2024

V Žvabeku imamo danes žegnanje. Žegnanje je največji praznik fare, kjer proslavimo farnega zavetnika. Naš farni zavetnik je sv. Štefan. Ker pa je god sv. Štefana na drugi božični dan, nosi to žegnanje sv. Ignacij Lojolski, ustanovitelj jezuitov, ki so v preteklosti od dobrolskega samostana sem tudi soupravljali žvabeško faro.

Pred več kot tednom dni pa smo imeli farno romanje na Dunaj in tam obhajali sv. mašo v najbolj znani cerkvi Avstrije, v Štefanovi stolnici. Žvabeške in suške farane je pozdravil vse znani stolni župnik Toni Faber. Sveto mašo je sooblikoval suški cerkveni zbor pod vodstvom dr. Berteja Logarja p.d. Mlakarja. Ko so začeli peti, je v cerkvi, katero na dan obišče do 20.000 ljudi, postalo naenkrat vse bolj mirno. Vedno več ljudi se je vsedlo v cerkveno klop in občutilo, kaj pomeni obhajati sveto mašo. Osrednji trenutek svete maše je povzdigovanje, ko se kruh bele hostije spremeni v Jezusovo telo.

V današnjem evangeliju nam Jezus pravi: »*Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen, in kdor vame veruje, gotovo nikoli ne bo žejen.*« Obiskovalci Štefanove stolnice so na ta dan doživeli, kako se obhaja sv. maša z dvojezičnim petjem, in kaj je bistvo našega verovanja, namreč Jezus Kristus sam, ki se nam daje kot kruh življenja. Želim vam lepo nedeljo in da boste nasičeni po preprostem kruhu Jezusovega življenja, ki prežema naše telo.

Im heutigen Evangelium sagt Jesus von sich: "*Ich bin das Brot des Lebens; wer zu mir kommt, wird nie mehr hungern, und wer an mich glaubt, wird nie mehr Durst haben.*" Ein schönes Wort, das Jesus hier von sich sagt. Gerade jetzt im Sommer erfahren die Menschen den Hunger des Lebens, den Durst der sommerlichen Hitze, wo man von einem Event zum nächsten jagt. Eine gute Form, da wieder herunter zu kommen, ist eine Wallfahrt.

So unternahmen die beiden Pfarren Schwabegg und Neuhaus vor zwei Wochen eine Pfarrwallfahrt nach Wien. Wir wären nie nach Wien gefahren, wenn es dort nicht Menschen geben würde, die uns die Brücke nicht nur zu den Sehenswürdigkeiten, sondern zu den Menschen, die dahinter stehen, schlagen würden. Eine pensionierte Pflegedienst-Direktorin, gebürtig aus Neuhaus, schlug so die Brücke zu Dompfarrer Toni Faber, zu den Barmherzigen Brüdern, die ein Spital betreiben, wo jeder behandelt wird, zu den Menschen, die die barocke Karlskirche und die älteste Kirche von Wien, die Ruprechtskirche, betreuen.

Die eigentliche Erfahrung dieser Wallfahrt war aber die Hl. Messe im Stephansdom, wo es durch den zweisprachigen Gesang des Neuhauser Kirchenchores im großen Dom, der täglich von 20.000 Menschen

besucht wird, auf einmal ganz still geworden ist. Da habe ich merken können, was Jesus meint, wenn er sagt: Ich bin das Brot des Lebens. Er stillt den Hunger nach Menschlichkeit, nach Zusammengehörigkeit und Annahme. Einen gesegneten Sonntag. Blagoslovljeno nedeljo.

Ponedeljek, 05.08.2024

Danktafel im Stephansdom. • Zahvalna tabla v Štefanovi stolnici. (Foto: Pfarrarchiv - Farni arhiv)

V tem tednu bi vam rad predstavil pomen romanja. Pred tednom dni sta bili župniji Suha in Žvabek na farnem romanju na Dunaju. Ravno v tem poletnem času so romanja lepa priložnost, da naužijemo za našo dušo novih duhovnih moči.

Romanje je tudi lepa prispodoba našega življenja, saj živeti pomeni romati po tej zemlji. Kot kristjani smo popotniki skozi čas, naše zemeljsko bivanje je veliko potovanje proti večni združitvi z Večnim, ki je za nas Bog Oče sam. V svetopisemski zgodovini je očitno, da izvoljeno izraelsko ljudstvo samo sebe razume kot narod, ki je na poti: ki gre iz suženjstva, potuje v obljubljeni deželo, se po izgnanstvu vanjo vrača. Potovanje je del Izraelove vere. In Jezus Kristus sam je svoje zemeljsko življenje zastavil kot pot v Jeruzalem, nato kot vrnitev k Očetu.

Tako je romanje posebno potovanje, kjer so pomembni verski motivi. Verski motiv romanja je morda svetišče samo, kjer se je kaj posebnega dogajalo, ki je kraj slavljenja Boga. Cilj romanja naj bi bil, da krepimo lastno vero in rastemo v krščanski navdušenosti.

Tako je zame vsako farno romanje poseben izziv. Sem pristaš tega, da je Bog vsepovsod, da je lahko vsaka cerkev ali cerkvica kraj srečanja z Bogom. Zaradi tega naša farna romanja ne izbiramo po tem, da se valimo tja, kamor že milijoni drugi se valijo, temveč da iščemo take kraje, kjer so tudi ljudje v ozadju, ki nas sprejmejo.

Zaradi tega zagovarjam tezo, manj romarskega turizma in več medčloveškega in verskega srečavanja na kraju samem, kamor se napotimo. V zadnjih letih smo tako obiskali te manj znane kraje, ki pa so prav tako romarski: grajska kapela v Srednjih Truščah, pešromanje v sosednjo Strojno in k Jakobovi kapeli pri Rabštajnu blizu Laboda, obisk suškega cerkvenega zbora v Markovcih pri Ptuju in še bi lahko naštevali. Povsod so nas sprejeli ljudje in to je bilo posebno doživetje in nam v skupno spodbudo.

Sam sem doživljal moč romarskega kraja, ko sem doraščal v Podjuni pod goro sv. Heme. Koliko ljudi je prišlo na Rozaljsko žegnanje? Moj oče pa je sedel v Rozaljski votlini in nadzoroval ofer, ki so ga ljudje tam dajali. Sam pa se je pogovarjal z ljudmi in od tega črpal celo leto do naslednjega žegnanja. Želim vam danes lep romarski dan.

Lichter vor dem Austeilen. • Lučke pred razdeljevanjem. (Foto: Pfarrarchiv - Farni arhiv)

Torek, 06.08.2024

Pred tednom dni sta fari Suha in Žvabek bili na farnem romanju na Dunaju. Marsikateri bi mislil, kaj pa je že verskega na Dunaju? Sam se nikoli ne bi z farama podal na Dunaj, če tam ne bi imel človeka, ki nam bi vse to pripravil. Tako je nekdanja Sušanka, ki je tam delovala kot ravnateljica nege v bolnici usmiljenih bratov, pripravila cel program. Hotela nam je predstaviti svoj Dunaj, kaj se ji zdi najbolj pomembno.

Prva postaja po prihodu na Dunaj je bila najstarejša cerkev Dunaja, namreč cerkev sv. Ruperta, po nemško Ruprechtskirche. Posvečena je zavetniku dežele Salzburg, ki je od tam kot škof poslal tja dva učenca, da sta leta 740 zgradila prvo cerkev na tem kraju. Cerkev leži na obrežju Donave in je bila tedaj znotraj rimskega vojaškega oporišča Vindobona. Današnji videz je dobila v 12. stoletju. Pravzaprav je cerkev kot vse romanske cerkve bolj prazna in sem si že mislil, kaj pa bomo tukaj?

Zanimiv pa je bil vodič cerkve, ki je nas prisrčno pozdravil. Bil je član župnijskega sveta. Pripovedoval je o tem, kako je kot študent prišel v to cerkev, kjer je desetletja dolgo deloval znani študentski duhovnik Joop Roeland, ki je pisal tudi pesmi. Tu je spoznal svojo ženo, tukaj sta bili krščeni tudi njegovi dve hčerki.

V začudenje nas vseh, ki smo pričakovali dolg referat o tej cerkvi, je nam vsem razdelil eno lučko. To dela tudi s šolskimi razredi, ki pridejo v cerkev: to lučko naj postavijo na ta kraj, kjer bi radi kaj izvedeli oz. ki jih najbolj nagovarja.

Tako je vsak z lučko v roki hodil po bolj temni cerkvi in korak za korakom spoznaval tudi skrite znamenitosti le te. Vsak je bil vključen in vsak je bil radoveden, kdo je postavil lučko kam in katero informacijo je vodič nam posredoval. Tako smo odkrili srednjeveški kip Matere Božje, ki ima na spodnji strani temen obraz lune. Kip sv. Ruperta pa ima večjo glavo kot noge, ker je enkrat stal čisto zgoraj pod lesenim stropom in od spodaj so proporcije kipa bili v redu. Romanske cerkve niso poslikane, slike pa so v steklenih oknih. Tako tam najdemo najstarejša barvna okna Dunaja, kakor tudi novejša iz 90.let prejšnega stoletja.

Umetnica Lydia Roppolt, ki je tja zahajala k maši in je v neposredni bližini imela atelje, je slike dokončala, toda pri nadškofiji je primanjkovalo denarja za vgraditev. Po posredovanju škofa Kapellarija, velikega ljubitelja umetnosti, so le odobrili vgraditev enega okna, naredili pa so kar vse tri, da je imela stvar svoj konec. In še bi naštevali, kaj smo vse izvedeli o tej cerkvi. Mislim, da je bil dober začetek romanja. Tudi vam dober začetek dneva.

Moderne Kirchenfenster. • Sodobna barvna okna. (Foto: Pfarrarchiv - Farni arhiv)

Sreda, 07.08.2024

Druga postaja farnega romanja župnij Suha in Žvabek pred dvema tednoma je bila Štefanova stolnica na Dunaju. Toliko ljudi pred cerkvijo že dolgo nisem več videl? Kako pa bomo mogli imeti mašo v tej cerkvi, ki jo na leto obiše 7,5 milijonov ljudi? Kot skupina smo bili napovedani in stolni arhivar nas je pristrčno pozdravil. Tako smo se podali v cerkev in zasedli cerkvene klopi v prvih vrstah ogromne stolnice. Suški zbor se je postavil na poseben oder v stranski ladji blizu ogromnih orgel. Kot duhovnik sem bil najavljen v zakristiji, kjer je kar tako mrgolelo od mlajših in starejših pomagačev in pomagačinj.

Zakaj Dunaj? Zakaj Štefanova stolnica? Stolnemu župniku Toniju Faberju sem predložil program pesmi, slovenske prevedel in navedel imena najbolj zaslužnih oseb tega romanja. Seveda nas je bil vesel, ker celotno potovanje je pripravila ženska, ki mu je že tudi večkrat pomagala, ko je potreboval kako bolniško oskrbo v bolnici usmiljenih bratov. »Geschuldet Dankbarkeit« je imel z roko napisano na svojem listu priprav. Po majlu sem mu poslal list, kjer sem mu na kratko predstavil obe fari, kjer sem tudi navedel spletno stran far, da še pobrskajo po farnem življenju. Sprejel nas je, kot bi bili že dolgoletni prijatelji.

Führung mit Domarchivar Mag. Bernhard Gruber. • Vodstvo po in na Štefanovi stolnici. (Foto: Pfarrarchiv - Farni arhiv)

Pri pridigi je povedal, da obhajamo tako zvano »Windmesse«. Dunajčani so si v času kuge zaobljubili, da bodo vsak dan ob 12.00 uri praznovali to mašo, kjer bodo prosili za potreben veter, da razpiha vsako bolezen iz mesta. Res je na Dunaju vetrovno, v tej vročih poletnih dnevih je bilo še prav prijetno. Korošci pa so po požaru stolnice na koncu druge svetovne vojne dali za lestence – Lusterje, posebno luč, kakor ga je tudi imela sv. Marija Magdalena, godovnica dneva, ko je iskala svojega učenika Jezusa Kristusa. Vstali Kristus je tudi za njo postal luč življenja.

Popoldne pa smo spoznali znamenitosti stolnice, si ogledali največji zvon Avstrije, die Pummerin, in bili prevzeti od ogromnega ostrešja, kjer bi lahko še eno cerkev not postavil. Tam imajo delavci stolne delavnice – Dombauhütte, svoje prostore, ker pri Štefanovi stolnici je treba ves čas kaj popravljati. Tako tam delajo kiparji, zidarji, kleparji, krovci – pravi raj zlatega rokodelstva, poleg tega strokovni vodiči in liturgična asistenca, 120 ljudi je tam nastavljenih in vse stroške si krijejo sami. Vsi okoli stolnice in v stolnici se poznajo, kljub milijonskemu mestu tvorijo majhno vas. Tako bodite tudi vi srečni, kjer živite in danes prav prijazno pozdravite svojega soseda.

Četrtek, 08.08.2024

Drugi dan romanja suške in žvabeške fare na Dunaj se je začel z dobrim zajtrkom v hotelu dunajske Caritas v 3. okraju. Tam delajo mladi in taki, ki težko najdejo delo, v tem nekdanjem domu za ostarele duhovnike, ki je zdaj hotel za romarje in turiste. Po okusnem zajtrku smo se podali z busom k najlepši baročni cerkvi Dunaja, v Karlovo cerkev (Karlskirche). Cesar Karl III., oče slavnega cesarja Maksimilijana je dal zgraditi ta baročni biser v zahvalo, da je bilo mesto Dunaj obvarovano kuge ter

obleganja Turkov. Karlovo cerkev so dokončali leta 1739 z denarnimi prispevki vseh dežel Svetega rimskega cesarstva.

Vor der Karlskirche in Wien. • Pred Karlovo cerkvijo. (Foto: Eva Kogelnik)

Karlova cerkev se lahko pohvali s čudovito kupolo, ki zaobjema skoraj celotni cerkveni prostor. Cerkev ima dva zvonika, ki sta nižja od obeh stebrov poleg kupole, kjer je upodobljeno življenje sv. Karla Boromejskega, ki mu je cerkev posvečena. Karlova cerkev ima spredaj velik park, ki omogoča občudovanje cerkve od zunaj. Svojčas je stala cerkev izven mestnega obzidja, obdan z travniki, zaradi tega se imenuje okraj »Wieden«, kar pride od »Wiesen«.

Pri mestnem birtu, po domače Stadtwirtu, smo slišali, da v to cerkev hodijo samo turisti, ne pa pravi Dunajčani. Preveč je to prestižno delo tedaj vladajočih, ne pa izraz žive vernosti navadnega ljudstva. Okoli Karlovega trga pa je bilo zelo živo, svojčas tudi kraj, kjer so prodajali mamila. V zakotnih zunanjih predelih te cerkve še danes prenočujejo brezdomci in taki, ki le težko najdejo zatočišče.

Tudi sv. Karel Boromejski se je kot škof in kardinal posvetil ubogim in kužnim bolnim. Kot pravnik je bil svetovalec svojega strica, ki je bil papež. Ko je papež stric umrl, se je kot mladi nadškof vrnil v Milan in se nemudoma lotil dela. Najprej je napravil red v nadškofijskih uradih, potem pa je obiskal čisto vse župnije v svoji prostrani nadškofiji. Vtise s teh obiskov je zapisoval in iz teh zapiskov so nastali njegovi sloveči Opomini ljudstvu.

Dobro je čutil: če hočem škofijo prenoviti po smernicah tridentinskega koncila, potrebujem dobre sodelavce. Zato je začel ustanavljati semenišča, zavode za vzgojo bodočih duhovnikov. Za vernike je ustanavljal šole, v katerih so poučevali verouk. 3. novembra 1584 je izdihnil svojo dušo, star komaj 46 let. Med svetnike je bil prištet leta 1601. Za svojega zavetnika so si ga izbrali dušni pastirji, vzgojni zavodi in semenišča. Če bereš tak življenjepis, potem dobi taka veličastna cerkev spet svojo upravičenost. Želim, da bi drugem videli vedno spet dobro, ker v tem počastimo tudi našega Boga stvarnika.

Petek, 09.08.2024

Barmherzige Brüder in Wien • Usmiljeni bratje na Dunaju. (Foto: Gertraud Maurel)

Zadnja točka našega farnega romanja na Dunaj je bil obisk cerkve in samostana usmiljenih bratov v drugem okraju, ker sem sam preživel dve »najlepši« leti svojega študija teologije na Dunaju pred 25 leti. Pri usmiljenih bratih je delala nekdanja Sušanka kot ravnateljica nege, tam pa je tudi delal zdravnik primar, ki si je našel svojo izvoljenko na Suhi in si tam tudi zgradil hišo, kjer so v poletnih mesecih.

Bolnica usmiljenih bratov na Dunaju slovi po tem, da tam oskrbujejo vsakega, tudi takšne, ki nimajo zdravstvenega zavarovanja. Frater Augemund, prevedeno »Zlatousti«, rojen Štajerc, ki je dolga leta delal kot laborant v bolnici bratov v Št. Vidu na Glini, nas je prijazno sprejel in na dolgo in široko razlagal zgodovino samostana in življenje sv. Janeza od Boga. Ko bereš ali slišiš hagiografijo svetnikov in svetnic, potem imaš

včasih vtis, da so to že bili posebni tiči. Tudi frater je bil poseben tič, saj je nosil črno meniško obleko, na nogah pa samo plastične copate. Z ljudmi se ne rokuje, ker ima fobijo pred okužbami.

V samostanu smo videli najstarejšo lekarno Dunaja, kjer še danes uslužbenci v duhu reda skrbijo za pomoč potrebnim. Sami šest bratov je še tam, trije kar iz Indije. V refektoriju, v obednici, kjer je svojčas bilo do 100 bratov, so nam postregli z okusnim pecivom in kavo. Tudi če ni več toliko bratov kot v preteklosti, frater zaupa božji milosti in vsem tistim, ki delujejo v duhu ustanovitelja reda. Med te tudi spada ta, ki je za nas organizirala farno romanje na Dunaj. V svoji penziji izobražuje bolniško osebje iz Indije, rojena Hrvatica pa je njena najboljša sodelavka in prijateljica. Skupaj z njo, ena zadaj, druga spredaj, sta nas varno privedla skozi Dunaj. Ko smo večer prej sedeli v znamenitem Heurigen v Nussbergu z pogledom na velemesto Dunaj, smo se v skupnem prepevanju Bogu zahvaljevali, da imamo toliko usmiljenih bratov in sester, ki za nas skrbijo. Tudi vam veliko usmiljenja na ta dan.

MG

<https://www.kath-kirche-kaernten.at/pfarren/detail/C2918/radioansprachen-zur-pfarrwallfahrt-nach-wien-radijski-nagovori-o-farnem-romanju>